

॥ १६ ॥ तन्मात्रकृताधिकारइति लिङ्गस्य यावन्मोक्षस्थायित्वमुक्तं तदा क्षिपति यः संस्थित इति संस्थितो मृतः स्थूलदेहदाहेनैव लिङ्गदेहदाहः कुतो न भवतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ स्वमवदेहान्तरप्राप्तौ सत्यानायं दोषः संभवतीत्याह हित्वासोऽसूनुमवन्निष्ठनिष्ठा सः संस्थितः असूत्राणान् हित्वा धारयित्वा गृहीत्वेत्यर्थः धात्रः क्त्वाप्रत्यये परे दधातेर्हि रिति हि भावः तमुक्त्वा मन्तं प्राणो नूक्त्वा मन्ति प्राणमनूक्त्वा मन्तं सर्वे प्राणा अनुक्त्वा मन्तीत्यसु सहितस्यैव लोकांन्तरप्राप्तिश्रुतेः निष्ठनिष्ठाशब्दं कृत्वा सुमवत्स्वमवदन्यां योनिं देहं भजते हित्वा त्यक्त्वा देहं स्थूलं ॥ १८ ॥ पुरोधाय सुकृतं दुष्कृतं वेत्युक्तं तद्विभजते पुण्यां योनिमिति आरोहे अन्येन वतरं कल्याणतरं रूपं कुरुते पित्र्यं वागांधर्वं वा दैवं वा प्राजापत्यं वा ब्राह्मणं वेति श्रुतेः पित्र्याद्यन्यतमां योनिं अवरोहेतुरमणीयचरणा अभ्याशो हयत्तेरमणीयां योनिं प्रपद्यते ब्राह्मणयोनिं वा क्षत्रिययोनिं वेति पुण्यां योनिं भजंति एवं पापामपि पापकृतो नारकी योनिं भुक्त्वा कपूयचरणाः कपूयां योनिमापद्यन्ते श्वयोनिं वा सूकरयोनिं वा चांडालयोनिं वेति श्रुतेः पापां योनिं भजंति कीटाः पतंगाश्च भवंति पापाः पापैकस्वभावाः अथैतयोः

घ्राणेन गंधं जिह्वया थोरसंचत्वचास्पर्शं मनसा वेदभावं ॥ इत्यष्टके होपहितं हिविद्विमात्मनः प्राणभृतां शरीरे ॥ १६ ॥ अष्टक उवाच यः संस्थितः पुरुषो दत्त्यतेवानि खन्यते वापि निरुष्यते वा ॥ अभावभूतः स विनाशमेत्यकेनात्मना चेतयते परस्तात् ॥ १७ ॥ ययातिरुवाच हित्वासोऽसूनुमवन्निष्ठनिष्ठा पुरोधाय सुकृतं दुष्कृतं वा ॥ अन्यां योनिं पवनाग्रानुसारी हित्वा देहं भजते राजसिंह ॥ १८ ॥ पुण्यां योनिं पुण्यकृतो व्रजंति पापां योनिं पापकृतो व्रजंति ॥ कीटाः पतंगाश्च भवंति पापानमेव विवक्षास्ति महानुभाव ॥ १९ ॥ चतुष्पदा द्विपदाः षट्पदाश्च तथा भूता गर्भभूता भवंति ॥ आख्यातमेतन्निखिलेन सर्वभूयस्तु किं पृच्छसि राजसिंह ॥ २० ॥ अष्टक उवाच किं स्विच्छत्वा लभते तात लोकान्मर्त्यः श्रेष्ठांस्तपसा विद्यया वा ॥ तन्मे पृष्टः शंस सर्वं यथा वच्छुभाँल्लोकान्ये न गच्छेत्क्रमेण ॥ २१ ॥ ययातिरुवाच तपश्च दानं च शमो दमश्च द्धीरार्जवं सर्वभूतानुकेपा ॥ स्वर्गस्य लोकस्य वदंति संतो द्द्वाराणि स नैव महान्ति पुंसां ॥ नश्यंति मानेन तमोऽभिभूताः पुंसः सदैवेति वदंति संतः ॥ २२ ॥

पथोर्न कतरेण च न तानीमानि क्षुद्राण्यसकृदावर्त्तीनि जायस्व भ्रियस्वेत्येतत्तृतीयं स्थानमिति श्रुतेः कीटादियोनिं असकृद्भजंति अतएव योनि संचारस्य दुःखबहुलत्वान्नमेव विवक्षास्ति महानुभाव जायामेस्यादथ प्रजायेय वित्तं मे स्यादथ कर्म कुर्वीयेति श्रूयमाण जायादिभारं बोधुमिच्छाममनास्ति किंतु भूमिप्राप्य नैष्कर्म्यमेव साधयिष्यामीति भावः ॥ १९ ॥ २० ॥ एवं स्थूलात्सूक्ष्माच्च देहाद्विवेचितस्य देहिनस्तत्संबंधादुक्तांति गत्यागतयोर्दर्शिताः आगते श्वनमेव विवक्षास्तीति तुच्छत्वं चोक्तं अतुच्छस्थानप्रापकमुपायं पृच्छति किं स्विदिति श्रेष्ठान् आवृत्तिशून्यान् तपसा कर्मणा विद्यया उपास्त्या वा ॥ २१ ॥ उत्तरमाह सार्येन तपश्च दानं चेति नश्यंति मानेन तमोऽभिभूताः पुंस इति तप आदयः सप्तस्वर्गस्य द्वारभूता अपि पुंसः पुरुषस्य मानेन अहमेव श्रेष्ठः कर्त्तव्यमिति मानेन नश्यंति यतस्ते तमोऽभिभूताः मानरूपेण तमसाऽभिभूता षं ढीकृताः ॥ २२ ॥